

heder her i København, ligesom den ogsaa betød en Støtte til Sparerne. Det var en Ordning, som netop tog Sigte paa at opretholde vort Erhvervslivs Udvikling og hindrede store økonomiske Sammenbrud, som vilde have været Følgen af Landsmandbankens fuldkomne Undergang. Det var Partiet Venstre, som stod ved Roret og tog Ansvaret, og vi var villige til at tage Ansvaret for en saadan Ordning, men det var alligevel, naar alt kommer til alt, en Ordning, som var til Støtte for Storindustrien og Erhvervslivet i København i meget højere Grad, end den var til Støtte ude omkring i Landet, hvor Venstre har sin Tilslutning.

Maa jeg sige med Hensyn til den Bemærkning, det ærede Medlem fremsatte om Krisefonden og det Ønske, jeg har fremsat om, at man skulde komme Sparerne i de nødstedte Banker til Hjælp, at det er rigtigt, at der, hvis vi tager Revisions- og Diskontobanken med ind derunder, kommer et stort Risikomoment ind. Men vi har jo Grund til at haabe paa, at der skal blive en 70—80 pCt. til Sparerne i Diskontobanken, og derfor nævnte jeg, at naar der kunde blive en saadan Dividende, kunde vi holde Diskontobanken udenfor den Støtte, der var Tale om til de nødstedte Banker. Jeg nævnte, at man skulde gaa til et Maksimum af 75—80 pCt. af Indskudsbeløbet og ikke ud over Halvdelen af Tabet. Derfor tror jeg, at dette Spørgsmaal ved en nærmere Undersøgelse kan løses med forholdsvis beskedne Midler, at det kan løses alene gennem Krisefonden og uden Statens Tilskud. Jeg nævnte det som en Mulighed, jeg fremsatte det ikke som et Ønske, at Staten skulde give Tilskud; men en Kendsgerning er det, at vi for et Par Aar siden var inde paa at stille Forslag om, at Staten skulde give et Bidrag til de nødstedte Sparere. Derfor nævnte jeg, at der kunde i alt Fald være Grund til at drøfte det Spørgsmaal. Men mit Ønske er i øvrigt, at Krisefonden af de Midler, som Bankerne tilskyder, skal være i Stand til efterhaanden i Løbet af nogle faa Aar at komme disse nødstedte Sparere til Hjælp. Jeg tror, det vilde være ønskeligt for Bankerne selv, om de vilde bringe det forholdsvis beskedne Offer for at skabe større Tillid og for virkelig at vise, at de har Villien til at komme til Hjælp, naar saadanne Tab sker indenfor vore Banker.

Den højtærede Statsminister var særdeles tilfreds med den Tilslutning, han havde faaet til Forslaget fra de ærede Medlemmer Hr. Hans Nielsen og Hr. Zahle. Derimod var den højtærede Minister ikke lige saa

tilfreds med mine Udtalelser, hvad jeg absolut ingen Grund har til at beklage mig over, idet jeg har talt ud fra en Opfattelse, som er ganske modsat den højtærede Statsministers. Thi det fremgaar klart af den højtærede Ministers Udtalelser og af Forslaget, at det tenderer hen imod en Socialisering; selv om det bygger paa den bestaaende Banklovs Grund, er der adskillige vidtgaaende Ændringer, som har Tendens hen imod et saa stærkt Statsindgreb, at det efterhaanden vil kvæle det frie private Initiativ indenfor vore Banker. Der er ingen Tvivl om, at Maalet er en Socialisering, at Maalet er Statsdrift, medens vort Maal er det stik modsatte, nemlig at bygge vort Bankvæsen paa det private Initiativ. Vi ønsker at bevare Privatdrift for Bankvæsenet ogsaa i Fremtiden.

Hvis jeg har forstaaet det ærede Medlem Hr. Zahle rigtigt, er det ogsaa hans Ønske, at Bankvæsenet vedblivende skal bygges paa det private Initiativ, og han er imod Statsdrift paa dette Omraade (*Zahle*: Der er jo slet ikke Tale om Statsdrift). Det ærede Medlem siger, at han har ikke talt derom, men saa vil det ærede Medlem være i Stand til senere at sige, hvorledes hans Syn paa dette Spørgsmaal er. Jeg maa sige, at de forskellige Udtalelser, som det ærede Medlem har fremsat, er et Vidnesbyrd for mig om, at han fremdeles ønsker, at Bankvæsenet skal bygge paa det private Initiativ, og Bankerne bevarer som private Institutioner; men hvis jeg har taget fejl, vil det ærede Medlem have Lejlighed til at udtale sig om dette Punkt, og det kunde interessere mig ikke saa lidt at faa fuld Klarhed herover. Jeg synes, som sagt, at alle det ærede Medlems forskellige Udtalelser tyder i den Retning, og hvis det forholder sig saaledes, at han fremdeles ønsker, at vort Bankvæsen skal bygge paa det private Initiativ, er der paa dette Punkt en ret stærk Uoverensstemmelse mellem det ærede Medlem og den højtærede Statsminister.

Det, som vi fra vor Side ønsker, er at bygge paa det bestaaende Grundlag, vi ønsker at skabe et sundt Bankvæsen, vi ønsker at skabe den størst mulige Sikkerhed for dem, som benytter vore Banker, og især at skabe Sikkerhed for Sparerne, vi ønsker, at Bankvæsenet skal bygge paa Selvstyrets Grund, men saaledes, at de, som beskæftiger sig med Ledelsen af vore Banker, har Ansvaret og ogsaa skal føle Ansvaret og tage Følgerne af det, hvis der begaas Fejltag, og navnlig hvis der begaas noget uheldigt og bedragerisk indenfor vore Banker. Men vi ønsker ogsaa, at Ban-